

N:o 5.

Af herr **Ollas A. Ericsson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om införande af obligatorisk undervisning vid rikets allmänna läroverk, seminarier och folkskolor om de rusgifvande ämnenas natur och verkningar.

Den förhärjande förödelse, rusdryckerna i vårt land åstadkomma, föranleder den sanne fosterlands- och nykterhetsvännen allvarliga bekymmer, hvilket tagit sig uttryck i en sträfvan att söka hämma denna förderfbringande flod.

Genom att afskaffa och förbjuda husbehofsbränningen och stadga en hög tillverknings- och försäljningsskatt, samt genom allvarsamma inskränkningar i försäljningsrättigheten o. s. v., har man försökt att fördyra rusdryckerna och göra dem mera svåråtkomliga; men oakadt allt detta har man icke på långt när uppnått ett önskad resultat. Nykterhetsvännerna hafva därför bildat nykterhetsföreningar, hvilka med ihärdighet och kraft i såväl exempel som föredrag och skrifter verkat för nykterhetens befrämjande, och sjelfva Riksdagen har vid ett par tillfällen de sistförflutna åren beviljat aktningstvårda summor till fromma för nykterhetssaken. Denna verksamhet har också för såväl mången enskild individ som för hela samhällen haft välsignelsebringande verkningar, men ännu återstå jettearbeten på detta område, och kraftig hjälp är af nöden. Inseende sanningen i det gamla ordspråket: »Tillfället gör tjuften», har nemligen den önskan uppstått hos nykterhetsvännerna — ja, till och med från drinkarne sjelfva får man ofta höra denna önskan uttalas — att spritdryckerna borde instängas på apoteken och endast användas för medicinska och tekniska ändamål, ty endast då intoge spritvarorna sin rätta plats, och derigenom

skulle också många' frestelser vara aflägsnade från den svage drinkarens väg. Men innan en så genomgripande restriktiv åtgärd kan vidtagas och genomföras, fordras att i ännu högre grad vinna allmänheten för densamma. Ett medel, som enligt mitt förmenande säkert skulle medverka dertill vore att i våra allmänna skolor införa obligatorisk undervisning om rusdryckernas natur samt deras inverkan på människokroppen, ty derigenom skulle otvifvelaktigt en allmännare afsky för begagnandet af dessa drycker såsom njutningsmedel åstadkommas och såmedelst afleda mängen yngling från att beträda den väg, som utmynnar i drinkarens, på samma gång en sådan undervisning säkerligen skulle åstadkomma en allmännare ifver att bringa sina i lasten fjättrade medmenniskor hjälp. Dessutom är detta ett läroämne, åt hvilket man i helsovårdens, folkhushållningens och moralens namn har rätt att fordra inträde i alla våra skolor, högre som lägre. Införandet af detta läroämne kunde derjemte, så att säga, blifva ett försöksarbete på möjligheten och lämpligheten af införandet i våra offentliga skolor af en allmännare helsovårdslära. Nu till en början torde undervisningen om alkoholgifternas natur och verkningar kunna meddelas i samband med undervisningen i naturkunnighet, och således i egentlig mening läroämnenas antal icke behöfva ökas.

På grund af hvad jag sålunda i största korthet anfört, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring af de för rikets allmänna läroverk, seminarier och folkskolor gifna läroplanerna, att uti naturkunnighetsundervisningen vid nämnda läroanstalter äfven måtte ingå obligatorisk undervisning om de rusgifvande ämnenas natur och verkningar.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 23 januari 1891.

Ollas A. Ericsson.
